

Проект Закону
розроблено колективом авторів
Генералів козацтва України
Олександром Левандо
Юрієм Кармазіним
Віктором Седих,
які об'єднали усі існуючі варіанти
проектів Закону з питаннями сучасної дійсності

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про козацтво та козацькі організації в Україні

Цей Закон визначає засади відновлення та розвитку козацтва на території України, особливості створення і діяльності козацьких організацій, їх об'єднань та створює належні умови для реалізації потенціалу козацької ідеї, підвищення ролі членів козацьких організацій (українських козаків), козацьких організацій та їх об'єднань у відновленні історичних традицій Українського народу.

Закон спрямований на забезпечення реалізації потенціалу козацької ідеї для консолідації українського суспільства, підвищення ролі членів козацьких організацій (українських козаків) та їх об'єднань у відновленні історичних традицій Українського народу, культурної спадщини, спортивно-масовій роботі, військово-патріотичного та духовного виховання дітей і молоді, залучення козаків до служби у складі Збройних Сил України по захисту Вітчизни та участі в АТО, правоохоронних органах, охороні державного кордону, громадського порядку, наданні допомоги в ліквідації наслідків стихійного лиха та інших надзвичайних ситуацій, державній лісовій охороні та рибінспекції.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Козацтво в Україні

1. Козацтво в Україні – є спадкоємцем і продовжувачем ідейних, духовних і моральних засад українських козаків, правонаступником козацьких організацій, які діяли в Україні з метою відновлення незалежності України, її духовних, культурних, організаційних, військово-патріотичних і господарських традицій.

2. Українське козацтво послідовно використовує кращі набутки багатьох поколінь своїх попередників, утверджує, розвиває і боронить національну ідею, сприяє захисту політичних, економічних, культурних та історичних досягнень Українського народу, бере активну участь у забезпеченні його духовного розвитку, фізичного здоров'я, високої моральності.

3. Слова “козак”, “отаман”, “гетьман” або похідні від них можуть використовувати лише козацькі організації та їх об'єднання, що діють відповідно до цього Закону, їх члени, а також молодіжні та дитячі громадські організації, які

діють відповідно до Закону України “Про молодіжні та дитячі громадські організації” з метою задоволення інтересів, щодо розвитку молодіжного та дитячого козацького руху в Україні.

4. До Українського козацтва можуть належати зарубіжні козацькі організації, що підтримують незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, ідеї консолідації українського суспільства, підвищення ролі членів козацьких організацій (українських козаків) та їх об'єднань у відновленні історичних традицій Українського народу, за умови внесення їх до Державного реєстру козацьких організацій.

Стаття 2. Козацькі організації та їх об'єднання

1. Козацька організація – це зареєстрована згідно з законом громадська організація, яка об'єднує прихильників відродження історичних, патріотичних, господарських, культурних, духовних і моральних традицій українських козаків та внесена до Державного реєстру козацьких організацій.

2. Козацькі організації мають право на добровільних засадах засновувати або вступати між собою в об'єднання, укладати між собою угоди про співробітництво і взаємодопомогу.

Стаття 3. Законодавство про козацтво та козацькі організації та їх об'єднання

1. Законодавство України про козацтво та козацькі організації і їх об'єднання складається з Конституції України, Закону України “Про об'єднання громадян”, “Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону”, цього Закону та інших законодавчих актів України.

Стаття 4. Загальні засади організації козацтва в Україні і діяльності козацьких організацій та їх об'єднань

1. Козацтво, козацькі організації і їх об'єднання створюються і діють на засадах законності, самоврядності, добровільності, рівноправності їх членів (учасників), гласності.

2. Козацтво, козацькі організації і їх об'єднання створюються і діють з метою відродження історичних, патріотичних, господарських, культурних, духовних і моральних традицій українських козаків. Козацькі організації та їх об'єднання вільні у виборі форм реалізації мети своєї діяльності.

3. Обмеження щодо діяльності козацтва, козацьких організацій і їх об'єднань можуть встановлюватись виключно Конституцією та законами України.

4. Козацькі організації та їх об'єднання створюються і діють на таких основних засадах:

- законність – козацькі організації та їх об'єднання у своїй діяльності неухильно додержуються Конституції та законів України;

- добровільність вступу та свобода виходу громадян. Козацькі організації не можуть бути примушені до вступу у будь-яку козацьку організацію, об'єднання

козацьких організацій, обмежені у правах за належність або неналежність до них. Кожний член козацької організації, козацька організація, яка входить до об'єднання козацьких організацій, має право у будь-який час вийти з козацької організації, об'єднання козацьких організацій у порядку та на умовах, визначених їх статутами;

- рівноправність членів – кожний член козацької організації, козацька організація, яка входить до об'єднання козацьких організацій, має рівні права у вирішенні будь-яких питань діяльності такої організації, об'єднання;

- самоврядування – козацькі організації та їх об'єднання вільні у виборі напрямів своєї діяльності, вирішують внутрішні питання своєї діяльності відповідно до законодавства України. Забороняється будь-яке втручання у діяльність козацької організації, об'єднання козацьких організацій, за винятком випадків, передбачених законом;

- гласність – козацька організація, об'єднання козацьких організацій зобов'язані забезпечувати повне та своєчасне інформування своїх членів з питань статутної діяльності, ознайомлення на їх прохання з усіма матеріалами, що стосуються діяльності організації, об'єднання. Інформація, що міститься у статутах козацьких організацій та їх об'єднань, про склад керівних органів, джерела матеріальних та інших надходжень не є конфіденційною або іншою інформацією, яка охороняється законом. Козацькі організації та їх об'єднання регулярно оприлюднюють свої основні документи, дані про склад керівних органів, джерела фінансування та витрати.

Стаття 5. Державна політика у сфері розвитку козацтва в Україні

1. Основними напрямами державної політики щодо розвитку козацтва є:

1) розробка та прийняття державних програм, спрямованих на відродження та розвиток козацтва в Україні;

2) сприяння відродженню та розвитку історичних, патріотичних, господарських та культурних традицій українських козаків;

3) вжиття заходів щодо охорони пам'яток історії та культури козацтва та сприяння науково-пошуковій роботі у цій сфері;

4) забезпечення умов для ефективної реалізації козацької служби;

5) забезпечення належного фінансування для відродження і розвитку козацтва.

2. Козацькі організації та їх об'єднання у своїй статутній діяльності незалежні від органів державної влади та органів місцевого самоврядування, інших об'єднань громадян, їм не підзвітні і не підконтрольні, крім випадків, передбачених законом.

3. Забороняється будь-яке втручання у статутну діяльність козацьких організацій та їх об'єднань із боку органів державної влади та органів місцевого самоврядування, інших об'єднань громадян, крім випадків, передбачених законом.

4. Держава не несе відповідальності за зобов'язаннями козацьких організацій та їх об'єднань, козацькі організації та їх об'єднання не несуть відповідальності за зобов'язаннями держави, крім випадків, прямо передбачених законом.

Розділ II

ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ ТА СТАТУС КОЗАЦЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Стаття 6. Статус козацьких організацій

1. В Україні утворюються і діють козацькі організації з місцевим, всеукраїнським та міжнародним статусом.

2. Місцевими козацькими організаціями є сільські, селищні, міські, районні, обласні, козацькі організації, що здійснюють свою діяльність на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

До сільських козацьких організацій належать організації, діяльність яких поширюється на територію села і які об'єднують не менше 10 членів, які проживають у відповідному селі.

До селищних козацьких організацій належать організації, діяльність яких поширюється на територію селища і які об'єднують не менше 20 членів, які проживають у відповідному селищі.

До міських козацьких організацій належать організації, діяльність яких поширюється на територію міста і які об'єднують не менше 30 членів, які проживають у місті районного значення, або не менше 100 членів, які проживають у місті обласного, республіканського значення .

До районних козацьких організацій належать організації, діяльність яких поширюється на територію району і які об'єднують не менше 100 членів, які проживають на території відповідного району.

До обласних, республіканських козацьких організацій належать організації, діяльність яких поширюється на територію області і які об'єднують не менше 500 членів, які проживають на території відповідно області.

3. Статус всеукраїнської козацької організації має організація, діяльність якої поширюється на територію всієї України, що має осередки у більшості адміністративно-територіальних одиниць об'єднує не менше 5000 членів.

4. Статус міжнародної козацької організації має організація, діяльність якої поширюється на територію всієї України що має осередки у більшості адміністративно-територіальних одиниць, зазначених у частині другій статті 133 Конституції України та об'єднує не менше 5000 членів і хоча б однієї іншої держави.

5. Козацькі організації самостійно визначають територію поширення діяльності своїх організацій.

6. Міжнародні , всеукраїнські організації у місцях їх історичного розташування можуть організовувати козацькі Січі – на чолі з Кошовими отаманами, за умови що реєстр Січі повинен бути у кількості не менш 500 козаків . Січові отамани мають право на представництво у Великій Раді отаманів України.

Стаття 7. Засновники та члени козацьких організацій

1. Засновниками козацьких організацій можуть бути громадяни України, які досягли 18 років. Засновники козацької організації набувають статусу членів козацької організації (козаків) після державної реєстрації козацької організації.

2. Членами козацьких організацій (козаками) можуть бути громадяни України, громадяни інших держав, особи без громадянства, які досягли 16 років.

3. Членство в козацькій організації є індивідуальним фіксованим. Члени козацьких організацій (козаки) включаються до індивідуального всеукраїнського козацького реєстру, порядок створення та ведення якого визначається Кабінетом Міністрів України.

4. Умови і порядок прийому в члени козацької організації (козаки), порядок вибуття з неї визначаються статутом козацької організації.

5. Члену козацької організації (козаку) видається посвідчення, зразок якого затверджується Великою козацькою Радою України.

Стаття 8. Створення та державна реєстрація козацьких організацій

1. Козацькі організації та їх об'єднання створюються і діють на таких основних засадах:

- законність – козацькі організації та їх об'єднання у своїй діяльності неухильно додержуються Конституції та законів України;

- добровільність вступу та свобода виходу – громадянин, козацька організація не можуть бути примушені до вступу у будь-яку козацьку організацію, об'єднання козацьких організацій, обмежені у правах за належність або неналежність до них; кожний член козацької організації, козацька організація, яка входить до об'єднання козацьких організацій, має право у будь-який час вийти з козацької організації, об'єднання козацьких організацій у порядку та на умовах, визначених їх статутами;

- рівноправність членів – кожний член козацької організації, козацька організація, яка входить до об'єднання козацьких організацій, має рівні права у вирішенні будь-яких питань діяльності такої організації, об'єднання;

- самоврядування – козацькі організації та їх об'єднання вільні у виборі напрямів своєї діяльності, вирішують внутрішні питання своєї діяльності відповідно до законодавства України; забороняється будь-яке втручання у діяльність козацької організації, об'єднання козацьких організацій, за винятком випадків, передбачених законом;

- гласність – козацька організація, об'єднання козацьких організацій зобов'язані забезпечувати повне та своєчасне інформування своїх членів з питань статутної діяльності, ознайомлення на їх прохання з усіма матеріалами, що стосуються діяльності організації, об'єднання. Інформація, що міститься у статутах козацьких організацій та їх об'єднань, про склад керівних органів, джерела матеріальних та інших надходжень не є конфіденційною або іншою інформацією, яка охороняється законом; козацькі організації та їх об'єднання регулярно оприлюднюють свої основні документи, дані про склад керівних органів, джерела фінансування та витрати.

2. Рішення про заснування козацької організації приймається засновниками козацької організації на установчій раді козацької організації.

3. На установчій раді козацької організації затверджується статут козацької організації, обираються її керівні органи, визначається особа, уповноважена на проведення державної реєстрації, вирішуються інші питання, пов'язані зі створенням та державною реєстрацією козацької організації.

4. Козацькі організації та їх об'єднання підлягають обов'язковій державній реєстрації в порядку, встановленому Законами України "Про об'єднання громадян" та "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців".

5. Дані про зареєстровані козацькі організації включаються до Державного реєстру козацьких організацій України, який ведеться Міністерством юстиції України.

6. Порядок ведення Державного реєстру козацьких організацій України затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 9. Статут козацької організації .

1. Козацькі організації діють на підставі статуту. Статут козацької організації містити такі відомості:

- 1) назву козацької організації, його статус та юридичну адресу;
- 2) мету (завдання) та напрямки діяльності козацької організації;
- 3) порядок набуття і припинення членства (участі) у козацькій організації, права та обов'язки його членів , умови і порядок прийому в члени козацької організації, вибуття з неї;
- 4) повноваження керівника, вищого органу управління, інших органів управління козацької організації, порядок їх формування та зміни складу, термін повноважень;
- 5) періодичність засідань і процедуру прийняття рішень керівними органами козацької організації;
- 6) порядок звітування керівних органів козацької організації перед його членами ;
- 7) порядок оскарження рішень, дій, бездіяльності керівних органів козацької організації та розгляду скарг;
- 8) джерела надходження і порядок використання коштів та іншого майна організації, порядок звітності, контролю, здійснення господарської та іншої комерційної діяльності, необхідної для виконання статутних завдань;
- 9) порядок створення, діяльності та припинення діяльності відокремлених підрозділів козацької організації ;
- 10) порядок внесення змін і доповнень до статуту організації;
- 11) порядок прийняття рішення щодо саморозпуску або реорганізації козацької організації, а також щодо використання її коштів та іншого майна, що залишилися після саморозпуску.

2. У статуті можуть бути передбачені інші положення, що стосуються особливостей створення і діяльності козацької організації.

3. Статут козацької організації має відповідати типовому статуту, затвердженому Великою Радою отаманів України.

4. Статут козацької організації не повинен суперечити законодавству України.

Стаття 10. Об'єднання козацьких організацій

1. Козацькі організації на добровільних засадах можуть засновувати об'єднання (спілки, союзи, тощо).

2. Об'єднання козацьких організацій можуть утворюватися з місцевим, всеукраїнським, міжнародним статусом.

3. Рішення про заснування об'єднання козацьких організацій приймається на раді уповноважених представників козацьких організацій.

Розділ III ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ КОЗАЦТВА

Стаття 11. Велика козацька Рада України

1. Для вирішення питань розвитку козацького руху скликається Велика козацька Рада України.

2. Учасниками Великої козацької Ради України є козаки – представники козацьких організацій із міжнародним, всеукраїнським статусом, а також представники регіональних козацьких рад.

3. Норму представництва на Велику козацьку Раду України та порядок обрання представників визначає Велика Рада Отаманів України.

4. До виключної компетенції Великої козацької Ради України належить:

1) ухвалення основних напрямів розвитку козацького руху;

2) обрання Гетьмана козаків України;

3) розробка та затвердження типового статуту козацької організації, об'єднання козацьких організацій;

4) затвердження кодексу честі козака;

5) затвердження єдиної козацької символіки: козацьких одностроїв (встановленого раніш одягу), знаків розрізнення (погонів, зірок, шевронів), їх зразків;

6) затвердження тексту козацької присяги на вірність Україні та Українському народові, порядку її складання та проходження духовної посвяти;

7) встановлення козацьких звань, які присвоюються членам козацьких організацій, порядку присвоєння таких звань;

8) затвердження зразків посвідчення члена козацької організації, члена об'єднання козацьких організацій;

9) встановлення та затвердження знаків заохочення, нагород членів козацьких організацій та порядок їх присвоєння

10) утворення вищих навчальних закладів козацтва, козацьких ліцеїв та шкіл.

5. Велика козацька Рада України скликається Гетьманом козаків України, після його обрання, не рідше одного разу на три роки 14 жовтня – у День Українського козацтва.

Позачергова Всеукраїнська козацька рада може бути скликана в інші строки на вимогу не менше третини козацьких організацій із всеукраїнським статусом чи не менше третини регіональних козацьких рад.

Стаття 12. Велика Рада отаманів України

1. Велика Рада отаманів України є головним, незалежним, колегіальним органом козацького представництва і виконавчим та дорадчим органом після обрання Гетьмана козацтва України.

2. Велика Рада отаманів України, згідно свого статуту об'єднує Гетьманів, Верховних, Головних, Кошових отаманів, реєстр організацій яких складає не менш 300 козаків. Очолює Велику Раду отаманів України постійно діюча Президія, на чолі з її Головою. Велика Рада отаманів України, разом з Радою Старійшин та поважних козаків має право, по представництву козацького товариства, виносити свої пропозиції та робити заяви для подальшого їх втілення у життя Гетьманом козацтва України.

3. Велика Рада отаманів України, а при обранні Гетьмана козацтва України, можуть ініціювати скликання Великої Козацької Ради України.

4. Велика Рада отаманів України – оговорює та призначає кандидатури на посаду Гетьмана козацтва України з відомих козацьких керівників та виносить їх на розгляд Великої козацької Ради України.

Кандидатура на посаду Гетьмана козацтва України виносить за умови підтримки її більшістю членів ВРОУ, після обговорення та визнання заслуг, авторитетності кандидатури у державній та громадській діяльності, а також наявності досвіду вирішення козацьких питань.

5. При Великій Раді отаманів України, а після обрання Гетьмана козацтва України, утворюється комісія з присвоєння вищих козацьких звань та нагород. З цього часу усі вищі козацькі звання присвоюються після подання Рад отаманів регіонів.

6. За ініціативою козацької спільноти Велика Рада отаманів України має право виразити недовіру та ініціювати скликання Великої Козацької Ради України для переобрання Гетьмана козацтва України.

Стаття 13. Регіональні козацькі ради

1. Для вирішення питань розвитку козацького руху в регіоні в областях, районах, містах створюються Ради отаманів, Ради Старійшин, які мають право представляти козацтво при Держадміністраціях регіонів.

2. Членами регіональних козацьких рад є козаки, представники місцевих козацьких організацій, що зареєстровані у відповідному регіоні.

3. Норму представництва на регіональних козацьких радах та порядок обрання представників визначає Велика Рада отаманів України.

Стаття 14. Гетьман козаків України

1. Гетьман козаків України обирається Великою козацькою Радою України, найбільш поважна у козацькому середовищі особа, яка зробила значний внесок у розвиток козацького руху, є втіленням козацьких чеснот.

2. Гетьман козаків України є головною офіційною особою, як представника Козацтва України в усіх державних установах та закладах, має Гетьманську булаву, свою печатку, відповідні клейноди та Гетьманський штандарт, який встановлюється на козацьких Радах, де він присутній.

Вручення Гетьманської булави проводить Голова Президії Великої Ради отаманів України на Великій козацькій Раді України.

3. Велика Рада отаманів України оговорює кандидатуру на посаду Гетьмана козаків України, за умови заслуг кандидата у козацькому русі, яка затверджується потім на Великій козацькій Раді України

4. Гетьман козаків України не є посадовою особою козацької організації, об'єднання козацьких організацій, а здійснює свою діяльність на громадських засадах.

5. Гетьманом козаків України може бути обраний громадянин України, віком від 35 до 80 років, який має право голосу, проживає в Україні протягом десяти останніх років та володіє державною мовою.

6. Гетьман козацтва України має право за рахунок держави утримувати свою Генеральну канцелярію, апарат управління, свого заступника (товариша) для виконання особливих завдань та керівництво апаратом Гетьмана козацтва України.

7. Повноваження Гетьмана козаків України припиняються достроково у разі:

- 1) складення повноважень за його особистою заявою;
- 2) у разі вираження недовіри козацької спільноти;
- 3) набрання законної сили обвинувального вироку щодо до нього;
- 4) визнання його судом недієздатним або безвісно відсутнім;
- 5) припинення його громадянства або його виїзду на постійне проживання за межі України;
- 6) його смерті.

Гетьман України очолює діяльність щодо виявлення поховань гетьманів, кошових отаманів, полковників, сотників та козаків, які загинули або померли власною смертю за межами України, в інших країнах світу.

Стаття 15. ПРИСЯГА ГЕТЬМАНА

Я, (Прізвище ім'я), обраний Гетьман козацтва України, присягаю Господові Богу, славленому в святій Тройці на тому, що будучи обраний, оголошений і виведений на знаменитий уряд Гетьманській вільними голосами, з давніми правами та звичаями, перед Українською нацією, ім'ям моїх матері і батька, всім мені найсвятішим і найдорожчим, Святою землею нашою Українською

ПРИСЯГАЮ, що готовий захищати Свободу нашої України, її споконвічні Традиції та Звичаї, словом і ділом забезпечувати духовний, культурний і матеріальний добробут, моральне і фізичне здоров'я Української нації, українську

мову і культуру, а також інші мови і культури національних меншин в Україні, бути всім справді українським козакам – побратимом !

ПРИСЯГАЮ як зіницю ока берегти і плекати єдність Української нації, міць Українського козацтва яке є гарантом буття українського суспільства і всього українства світу !

ПРИСЯГАЮ, що буду стояти на смерть за Державність, Свободу і Незалежність України, недоторканість її кордонів і її територіальну цілісність, до останнього подиху і останньої краплини крові служити Україні, мужньо і рішуче боротися із злочинністю, захищати від протиправних посягань Життя, Здоров'я, Права й Свободи громадян та державний устрій.

У цьому мені, Боже, допоможи, непорочне се Євангеліє та невинна страсть Христова. А те все підписом руки моєї власної і печаткою стверджую.

Стаття 16. Символіка козацьких організацій та їх об'єднань, козацькі звання

1. Козацькі організації та їх об'єднання мають свою історичну козацьку символіку: козацькі однострої (встановлені раніш), але єдині знаки розрізнення (погони, зірки), які встановлюються Великою Радою отаманів України та затверджуються Великою козацькою Радою України.

Козацькі організації та їх об'єднання можуть також використовувати власну козацьку символіку (хоругви, прапори, шеврони, емблеми, бунчуки, булави, пірначі, печатки тощо), яка затверджується відповідно до їх статутів та підлягає реєстрації в порядку, встановленому законодавством України.

2. Козацькі однострої зі знаками розрізнення можуть використовуватися лише козацькими організаціями та їх об'єднаннями, які зареєстровані відповідно до цього Закону, членами таких козацьких організацій, об'єднань козацьких організацій.

3. Членам козацьких організацій можуть присвоюватися козацькі звання. Встановлення козацьких звань та визначення порядку їх присвоєння здійснюється Великою козацькою Радою України.

Розділ IV КОЗАЦТВО ТА ДЕРЖАВА

Стаття 17. Гетьманська Рада .

1. Для забезпечення ефективної взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування з козацькими організаціями та їх об'єднаннями з питань забезпечення реалізації потенціалу козацької ідеї для консолідації українського суспільства, участі у відродженні та розвитку історичних, патріотичних, господарських, культурних, духовних і моральних традицій українських козаків, залучення козацьких організацій до охорони культурної спадщини, спортивно-масової роботи, військово-патріотичного та духовного виховання дітей і молоді, при Гетьмані козаків України утворюється Гетьманська Рада, яка діє згідно з положенням, яке затверджується Великою козацькою Радою України.

2. Гетьманська Рада:

1) вивчає та аналізує стан розвитку козацького руху в Україні, діяльність органів державної влади щодо формування та реалізації державної політики у сфері відродження традицій українських козаків, заходи із забезпечення взаємодії органів виконавчої влади і козацьких організацій та їх об'єднань, розробляє пропозиції щодо вдосконалення таких діяльності та взаємодії;

2) вносить пропозиції щодо розроблення національно-культурних та інших державних цільових програм, спрямованих на відновлення та розвиток традицій українських козаків, залучення козацьких організацій та їх об'єднань до участі в реалізації таких програм;

3) ініціює та бере участь у підготовці проектів нормативно-правових актів з питань розвитку козацького руху, відновлення та розвитку традицій українських козаків;

4) готує пропозиції щодо залучення козацьких організацій та їх об'єднань до заходів з охорони культурної спадщини, природоохоронної, науково-пошукової роботи, щодо організації та проведення фестивалів козацької творчості, спортивних змагань, сприяє роботі громадських, релігійних організацій, благодійних фондів щодо відродження козацтва, а також відновлення історичних назв, пов'язаних з історією козацтва;

5) сприяє відродженню та розвитку молодіжних і дитячих громадських організацій, які діють відповідно до Закону України "Про молодіжні та дитячі громадські організації" з метою задоволення інтересів щодо розвитку молодіжного та дитячого козацького руху в Україні, вносить пропозиції щодо вдосконалення діяльності таких організацій;

6) здійснює реалізацію інших завдань, визначених для неї Гетьманом козацтва України.

Стаття 18. Співпраця центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування з козацькими організаціями та їх об'єднаннями

1. Центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування можуть залучати (чи співпрацювати на постійній основі) в установленому порядку козацькі організації та їх об'єднання до участі в реалізації заходів щодо:

1) науково-пошукової та громадсько-краєзнавчої роботи з виявлення нових об'єктів з історії українських козаків, публікації документів з історії України козацької доби, зокрема родоводів українських гетьманів, кошових полковників та інших діячів;

2) створення реєстру об'єктів історико - архітектурної спадщини та здійснення обліку нерухомих об'єктів культурної спадщини, пов'язаних з історією українських козаків;

3) реставрації, відбудови, впорядкування пам'яток історії та культури українського козацтва, в тому числі ремонту будівельних споруд колишніх козацьких січей та паланок, щодо збереження природних історичних ландшафтів,

де відбувалися козацькі битви, розташовувалися козацькі січі, паланки та інші об'єкти, пов'язані з історією українських козаків;

4) розвитку козацьких мистецьких самодіяльних колективів, проведення фестивалів козацької і національної української творчості, змагань із козацьких бойових мистецтв;

5) надання музеям і заповідникам науково-методичної допомоги у пропаганді історії, культури і традицій українського козацтва;

6) створення документальних та художніх фільмів, присвячених історії козацької доби та сучасності козацтва в Україні;

7) розроблення та запровадження нових, у тому числі кінних, туристичних маршрутів, пов'язаних з оглядом місць та об'єктів, які відображають історію та традиції українських козаків;

8) військово-патріотичного виховання допризовної молоді, військовослужбовців, проведення з особовим складом військових частин інформаційно-пропагандистської роботи, присвяченої важливим історичним подіям в Україні;

9) проведення спортивно - масової, туристично-краєзнавчої та культурно-просвітницької роботи серед учнівської молоді, організації дитячо-юнацьких військово-спортивних ігор, проведення патріотичного фізкультурно-оздоровчого комплексу заходів у загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладах, у тому числі із залученням молодіжних та дитячих громадських організацій, які діють відповідно до Закону України "Про молодіжні та дитячі громадські організації" з метою задоволення інтересів, щодо розвитку молодіжного та дитячого козацького руху в Україні;

10) відновлення історичних назв населених пунктів, місцевостей, пов'язаних з історією козацтва;

11) підготовки та внесення пропозицій щодо присвоєння окремим частинам Збройних Сил України та іншим військовим формуванням, або організаціям чи закладам, утвореним відповідно до закону, імен видатних козацьких гетьманів, козацьких полководців та отаманів;

12) підготовки та випуску сувенірної чи будь-якої іншої продукції пов'язаної з історією та діяльністю козацтва;

13) розроблення навчальних програм із професійної підготовки спеціалістів, створення навчальних та науково-дослідних закладів козацтва в Україні;

14) виявлення місць поховань козацьких гетьманів та полководців в інших державах і можливого перепоховання їх в Україні, а також виявлення пов'язаних з історією українських козаків предметів та документів та організації роботи з повернення їх в Україну.

15) Разом з Міністерством освіти і науки України запровадити інститут козацького наставництва, із залученням козацької Старшини, Старійшин, ветеранів військової служби, почесних козаків. Створити при учбових закладах систему військово-козацького виховання.

Розділ V

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ КОЗАЦЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ

Стаття 19. Участь козацьких організацій та їх об'єднань в охороні громадського порядку і державного кордону

1. Козацькі організації та їх об'єднання на умовах, передбачених Законом України “Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону”, можуть брати участь у діяльності громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону, сприяння органам місцевого самоврядування, правоохоронним органам, Державній прикордонній службі України та органам виконавчої влади, а також посадовим особам у запобіганні та припиненні адміністративних правопорушень і злочинів, захисті життя та здоров'я громадян, інтересів суспільства та держави від протиправних посягань, а також у рятуванні людей, майна під час стихійного лиха, інших надзвичайних ситуацій.

Стаття 20. Козацька служба

1. Козацька служба – це діяльність козацьких організацій та їх об'єднань на підставі угод про співпрацю, укладених козацькими організаціями та їх об'єднаннями з центральними та місцевими органами виконавчої влади, державними органами, органами місцевого самоврядування щодо участі у:

1) забезпеченні охорони громадського порядку і державного кордону України, заходів із запобігання та припинення адміністративних правопорушень і злочинів, у захисті життя та здоров'я громадян, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань;

2) ліквідації надзвичайних ситуацій, зокрема рятуванні людей і майна під час стихійного лиха та інших надзвичайних обставин;

3) військово-патріотичному вихованні молоді, спортивно масовій роботі, підготовці допризовників до служби у Збройних Силах України;

4) збереженні національної культурної спадщини Українського народу.

2. Законом гарантується захист життя, здоров'я, честі, гідності, а також майна членів козацьких організацій та їх об'єднань, які проходять козацьку службу, від злочинних посягань та інших протиправних дій.

ПРОХОДЖЕННЯ СЛУЖБИ У ВІЙСЬКОВОМУ РЕЗЕРВІ. ВИКОНАННЯ ВІЙСЬКОВОГО ОБОВ'ЯЗКУ В ЗАПАСІ

Стаття 21. Проходження служби у військовому резерві.

1. Члени козацьких організацій в добровільному порядку можуть бути прийняті на службу до військового резерву Збройних Сил України та інших військових формувань.

2. З особою, яка відповідає вимогам, зазначеним у частині першій цієї статті, укладається контракт про проходження служби у військовому резерві відповідно Збройних Сил України або інших військових формувань.

3. Члени козацьких організацій - резервісти, які проходять службу у військовому резерві, у разі закінчення строку контракту можуть укласти новий контракт про проходження служби у військовому резерві.

4. Особливості проходження служби у військовому резерві, в тому числі виконання резервістами обов'язків служби у військовому резерві, визначаються цим Законом та відповідними положеннями про проходження громадянами України служби у військовому резерві.

5. Резервісти не належать до зайнятого населення в Україні і мають право відповідно до законодавства про зайнятість населення бути визнаними безробітними та зареєстрованими у державній службі зайнятості як такі, що шукають роботу, готові та здатні приступити до підходящої роботи.

6. Служба у військовому резерві запроваджується з метою планомірної підготовки резервістів для комплектування Збройних Сил України та інших військових формувань особовим складом у мирний та воєнний час шляхом набуття та підтримання на належному рівні вмінь і навичок за військово-обліковою спеціальністю.

7. Програми підготовки резервістів Збройних Сил України, порядок та обсяги підготовки за військово-обліковими спеціальностями, час та строки проведення підготовки визначаються Генеральним штабом Збройних Сил України, а в інших військових формуваннях - їх керівниками за погодженням з Генеральним штабом Збройних Сил України.

8. Фінансове і матеріальне забезпечення заходів, пов'язаних з проходженням служби у військовому резерві, здійснюється за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України на утримання Міністерства оборони України та інших центральних органів виконавчої влади, які відповідно до закону здійснюють керівництво військовими формуваннями. Порядок і розміри грошового забезпечення та заохочення військовозобов'язаних і резервістів визначаються Кабінетом Міністрів України, Міністерством оборони України та іншими центральними органами виконавчої влади, які відповідно до закону здійснюють керівництво військовими формуваннями.

Стаття 22. Зарахування в запас. Категорії запасу

1. Члени козацьких організацій зараховуються у запас Збройних Сил України та інших військових формувань, якщо вони придатні за станом здоров'я до проходження військової служби в мирний або воєнний час і не досягли граничного віку перебування в запасі. Вони перебувають на військовому обліку в районних (міських) військових комісаріатах та відповідних органах інших військових формувань в порядку, передбаченому Законом України «Про військовий обов'язок та військову службу».

Стаття 23. Військові звання та порядок їх присвоєння.

Клас
Збройні сили
України

1	Маршал козацтва	–
2	Генерал козацтва	Генерал армії України
3	Генерал- командор	Генерал- полковник
4	Генерал- хорунжий	Генерал- лейтенант
5	Генерал- осавул	Генерал-майор
6	Козацький полковник	Полковник
7	Військовий старшина	Підполковник
8	Осавул	Майор
9	Підосавул	Капітан
10	Сотник	Старший лейтенант
11	Хорунжий	Лейтенант
12	Підхорунжий	Молодший лейтенант
13	Чотар	Старший прапорщик
14	Вістун	Прапорщик
15	Значковий	Старший сержант
16	Козак	Сержант
17	Ройовий	Молодший сержант
18	Заставний	Старший солдат
19	Джура	Рядовий

2. Порядок присвоєння військових знань, за поданням Великої Ради отаманів України, затверджується Великою козацькою Радою України.

Стаття 24 Право на зброю

Члени козацьких організацій, що здійснюють охорону громадського порядку і державного кордону мають право на придбання зброї самооборони та боєприпасів до неї за наявності дозволу на зброю, що видається окремо на кожен з наступних видів зброї:

- на вогнепальну гладкоствольну мисливську зброю і боєприпаси до неї, газові пістолети і револьвери, патрони до яких заряджені речовинами сльозоточивої та дратівної дії, пістолети і револьвери вітчизняного виробництва для відстрілу патронів споряджених гумовими або іншими аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії - громадянам України, які досягли 18 - річного віку;

- на вогнепальну комбіновану і нарізну мисливську зброю. При цьому право на придбання короткоствольної вогнепальної зброї індивідуального захисту та боєприпасів до неї мають лише громадяни України з 25 річного віку, які є народними депутатами України, та депутатами органів місцевого самоврядування, державними службовцями, посади яких віднесені до першої-шостої категорії, членами Кабінету міністрів України, судьями, працівниками правоохоронних органів або пенсіонерами таких органів, попередня робота яких була пов'язана з підвищеним ризиком (оперативно-розшукова діяльність, дізнання або досудове слідство).

Придбання і зберігання громадянами холодної зброї, обіг якої не заборонений цим Законом, дозволу на зброю і реєстрації не потребує.

Члени козацьких організацій, які бажають придбати зброю, повинні пройти курси з вивчення основ законодавства України щодо зброї, її технічної конструкції та правил безпечного поводження зі зброєю, а також практичної стрільби. Організація відповідних курсів покладається на органи внутрішніх справ.

Для отримання дозволу на зброю, за поданням отамана, члени козацьких організацій подають органу внутрішніх справ за місцем проживання заяву встановленої форми, довідку про закінчення відповідних курсів, проходять медичний огляд, перевірку органів внутрішніх справ та складають залік з основ чинного законодавства та правил поводження зі зброєю і навичок щодо її застосування.

Дозвіл на зброю видається на кожен одиницю зброї відповідного виду.

Членам козацьких організацій надається службова-штатна зброя у тимчасове користування особовому складові охорони, тільки за наявності особистого дозволу на зброю виключно для виконання службових повноважень.

Членам козацьких організацій мають право на зброю індивідуального захисту - вид цивільної зброї, яка за своїми конструктивними та тактико-технічними даними може використовуватись для самозахисту, захисту інших громадян, майна тощо від злочинних та інших протиправних посягань: вогнепальна гладкоствольна та нарізна зброя, у тому числі короткоствольна калібру до 12 мм

Стаття 25 Права і обов'язки власників зброї

Козацькі організації та її члени, що придбали зброю та боєприпаси у власність або набули її у повне господарське відання, мають право:

- володіти, користуватися та розпоряджатися ними з додержанням положень цього Закону;
- передавати зброю на тимчасове зберігання та користування іншим особам у порядку, встановленому цим Законом та іншими нормативно-правовими актами;
- на компенсацію вартості зброї і боєприпасів у разі їх оплатного вилучення або добровільної здачі.

Власники зброї зобов'язані додержуватися правил, встановлених чинним законодавством щодо обігу зброї, зокрема:

- реєструвати та перереєструвати належну їм на законних підставах зброю;
- своєчасно вносити плату за видачу дозволу на зброю та перереєстрацію зброї, сплачувати щорічний податок на зброю;
- своєчасно повідомляти органи внутрішніх справ про реалізацію зброї та знімати реалізовану зброю з обліку в порядку, встановленому Міністерством внутрішніх справ України;
- забезпечувати збереження зброї і бойових припасів;
- користуватися зброєю відповідно до її цільового призначення;
- вести облік придбаної відомчої зброї та боєприпасів;
- юридичним особам забезпечувати безперешкодний прохід і допуск до зброї працівників, що здійснюють державний контроль за обігом зброї, на територію підконтрольних об'єктів і місць зберігання зброї, а також надавати їм необхідну документацію;
- громадянам своєчасно доставляти вогнепальну зброю до органу внутрішніх справ за місцем реєстрації для перевірки її наявності та огляду технічного стану;
- на вимогу органів внутрішніх справ пред'являти зброю, дозвіл на зброю та інші документи для контролю;
- негайно повідомляти органи внутрішніх справ про втрату або викрадення зброї, боєприпасів та дозволу на зброю, а також про зміну прізвища або місця проживання;
- мати при собі дозвіл на зброю у разі її носіння чи транспортування.

Стаття 26. Вищий навчальний заклад козацтва України.

За рішенням Великої козацької Ради України утворюється Вищий навчальний заклад козацтва України.

Члени козацьких організацій вищого офіцерського складу, починаючи з 5 класу, зобов'язані пройти навчання у Вищому навчальному закладі козацтва України.

Діяльність Вищого навчального закладу козацтва України фінансується за рахунок Державного бюджету, місцевих бюджетів, за рахунок коштів юридичних осіб, громадян України та іноземців.

Розділ VI
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

- привести свої нормативно - правові акти у відповідність із цим Законом;
- забезпечити прийняття актів, передбачених цим Законом.

Особи, зазначені в ч.2 статті 27 Закону зобов'язані пройти навчання у Вищому навчальному закладі козацтва України впродовж 3 років з дня набрання чинності цим Законом.